

YALNIZLIK NEDİR?.. NE DEĞİLDİR?..

Köşemizde yayımlanan yazıları seçerken çoğu kez yerel, bazen genel, bazen de, hedef kitlemizin ilgisini çekecek konular içermesine azami ölçüde dikkat ettiğimizi değerli okurlarımız bilmektedirler. İstisnası yok mudur? Elbette vardır..

Bugünkü yazımızın konusu neden YALNIZLIK dersiniz, elbette bir sebebi olmalı. Efendim ,TSM aşinaları bilirler. Nihavent makamında **“Gök yüzünde Yalnız gezen yıldızlar/Yer Yüzünde sizin kadar yalnızım”** Ve ünlü ses sanatçısı merhum Adnan Şenses' in mükemmel seslendirdiği uşşak şarkı: **“Baharı beklerken ömrüm kış oldu./Gözümde her zaman biraz yaş oldu/ Sımsıcak duygular bana eş oldu/ Yalnızım dostlarım yalnızım artık /vefasız yıllara dargınım artık.”** Benim de şahsen dinlemekten keyif aldığım bu şarkıların birinde, yıldızlar kümesi kadar kalabalık bir toplumda yine de yalnız kalmak... İkinci şarkıda sımsıcak duygularla sarmaş dolaş olunmasına rağmen yine bir yalnızlık ve üstelik vefasızlığa da serzeniş var... Neden böyle?.Çaresi var mı? Yalnızlık demek birey olarak yalnızlık mı? Yoksa duygularda yalnızlık mı? Buna bir fiske vuralım dedik ve kısaca şu sonuçlara ulaştık.

Yalnızlık, bir insanın kendisini dış dünyadan uzak ve ayrı hissetmesidir. Bu duyguya boşluk duygusu da eklenirse yalnızlık, arkadaş eksikliğinden, başkalarıyla ilişki kuramamaktan daha öteye giden bir hal alır. Yalnızlıkla birlikte kendisini bir boşlukta hisseden kişi diğer insanlarla ilişki ve iletişim kuramaz, kuramadıkça da yalnız kalır. Bazı insanlar isteyerek yalnız kalmayı tercih ederler. Böylece mutlu olur ve yalnızlıktan keyif alırlar.(psk. İ.Çetin Yalnızlık) Ünlü Bilginler dahi buluşlarını sonlandırıncaya kadar hep yalnız kalmayı tercih etmişlerdir. Demek ki yalnız kalmak çok da kötü bir şey değilmiş. Burada bir ayrıntıya dikkatleri çekerek şunları söylemek mümkün: Birde istenmediği, tercih edilmediği halde yaşanabilen yalnızlıklar vardır.Bu tür yalnızlık genelde herkesin yardımına koşan en çok iyi insanların başına gelen yalnızlıktır.. Bu tür yalnızlıkla baş başa kalan insanlar, halk arasında,"yangında ilk akla gelenler", (P.Suda.İyiler yalnızdır) nitelemesi ile anılan ilaç olmaya namzet, karşısındakini duyan, dertlerini kendi derdi gibi zevk edinen insanlardır.. Herkese böyle biri lazım değil mi? Evet ama, gel gör ki hiç de öyle değil. Pratikte bu tip insanlar terk edilmekte adeta yalnızlığa itilmektedirler. Sebebi gayet basit.

Sırrı, derdi, üzüntüsü paylaşılan kişi, işleri yoluna girdiğinde ilk iş, o kötü günlerin yakın şahidini terk etmek olur. Çünkü, kişi artık kendisine sıkıntılarını hatırlatacak birini görmekten rahatsız olmaktadır. Evet insanoğlu işte böyle birisidir. Sıkıntılarından kurtulduğu yerde artık durmak istemez,yaman günlerin gönüllü dostları bu yüzden eninde sonunda yalnızlığa terk edilirler...İyilik bir erdem olsa da artık işe yaramaz. Kötü merak edildiği, çekim gücü fazla olduğu için koşturur arkalarından kimilerini, zafer duygusu yaşatır adeta onlara..

Burada bir ayrıntıya dikkatleri çekerek şunları söylemek mümkün:

“Yalnız hissetmekle”,“yalnız olma” aynı şey değildir. Yalnızlık, bir nevi kopukluk duygusu ile alakalıdır. Yalnız kalmak ise, bizi anlayan/anlamayan insanlarla vakit geçirme imkanımız kalmayan hallerde tercih edilmesi gereken seçeneklerden birisidir.

Günlük yaşantımızın her evresinde iş yerlerinde komşuluk ilişkilerinde, eğlence yerlerinde çok önemli sebeplere dayanmayan kişisel hırs uğruna toplumdan soyutlanarak yalnızlığı tercih etmeğe insanlar kendini mahkum etmemeli. Çünkü yalnızlık paylaşılmayan bir duygudur. Şayet paylaşılmış olsa idi, hiç yalnız kalınır mıydı.

İnsan ilişkilerinde paylaşmanın bir erdem olduğunu düşünelim ve paylaşılmayan

“yalnızlık” kavramına lütfen itibar etmeyelim..

Not: 24 . sü yapılan “Kuşburnu pestil köme kültür şenliği” sosyal medyada olumsuz (Halktan habersiz) eleştirilerin hedefi olmuştur. Kentimizde üzüntü ile karşılanmıştır.